

Nederigheid

– Albert Schweitzer

Het denkvermogen dat contact houdt met de realiteit moet omhoog kijken naar de hemel, het moet over de aarde kijken en zijn blik durven richten naar de getraliede ramen van een inrichting voor zwakzinnigen.

Kijk naar de sterren en begrijp hoe klein onze aarde is binnen het universum. Kijk naar de aarde en weet hoe piepklein de mens hierop is. In de geschiedenis van het universum is de mens slechts een seconde op aarde. Wie weet of de aarde nog eens rond de zon zal draaien zonder de mens?

Uit: *Vidya*, deel VIII,
nummer 4, zomer 1998

Daarom moeten wij de mens niet in het middelpunt van het universum plaatsen. Onze blik moet gericht zijn op de getraliede ramen van een zwakzinnigeninrichting, opdat wij ons het verschrikkelijke feit herinneren dat het mentale en het spirituele ook in staat zijn tot vernietiging.

Alleen als het denken aldus heel nederig wordt, kan het een voet zetten op het pad dat tot kennis leidt. Hoe dieper een religie, hoe meer deze dit feit beseft – dat wat bekend is door geloof weinig is vergeleken met wat onbekend is. De eerste actieve daad van het denken is berusting – aanvaarding van wat er gebeurt. Als wij vrij worden, innerlijk, van wat er gebeurt, gaan wij door de poort van erkenning van de weg naar ethiek.

Hoe dieper wij de natuur beschouwen, hoe meer wij erkennen dat ze vol leven is, en des te dieper weten wij dat alle leven een geheim is en dat wij verbonden zijn met alle leven in de natuur. De mens kan zijn leven niet langer voor zichzelf alleen leven. Wij beseffen dat alle leven waardevol is en dat wij verbonden zijn met al dit leven. Uit deze kennis komt onze spirituele relatie met het universum voort.

Vertaling: A.M.I.